

בבית המשפט העליון

דנג"ץ 7636/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: משה רודובסקי

נגד

- המשיבים:
1. מדינת ישראל - על כלל זרועותיה
 2. שר הבטחון
 3. ראש המטה הכללי
 4. מפקד חיל הים

בקשה לדיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון בבג"ץ 1985/11 שניתן ביום 11.8.2014 על ידי כבוד המשנה לנשיא מ' נאור וכבוד השופטים נ' סולברג וד' ברק-ארז

בשם המבקש: עו"ד עמית המפל

החלטה

זוהי בקשה לקיום דיון נוסף בפסק דינו של בית משפט זה (כב' השופטים מ' נאור, נ' סולברג, וד' ברק-ארז) בבג"ץ 1985/11 רודובסקי נ' מדינת ישראל (11.8.2014), בו נדחתה עתירתו של המבקש להורות על הקמת ועדת חקירה ממלכתית לחקירת אסון השייטת ולסעדים נוספים שפורטו בעתירה.

רקע

1. המבקש הוא אביו של סמל ראשון גל רודובסקי ז"ל אשר נפל ביום 5.9.1997 במהלך פעילות מבצעית על אדמת לבנון בתקרית המכונה "אסון השייטת". תקרית קשה זו, בה נפלו 11 לוחמים נוספים, נחקרה במהלך השנים על ידי מספר ועדות אשר מונו לנושא: ועדה בראשות האלוף (במיל') גבי אופיר אשר מונתה עוד ביום האירוע כדי לחקור את מכלול ההיבטים הקשורים לאסון (להלן: ועדת אופיר); צוות בדיקה בראשות תת-אלוף (במיל') גדי זוהר שמונה על מנת להרחיב ולהעמיק את החקירה שקיימה ועדת אופיר בנוגע לסוגיות בנושאי מודיעין וחבלה; ועדת בדיקה בראשות אלוף משנה (במיל') קובי אגמון אשר נדרשה לבדוק את האותנטיות והמקור של סרטי

וידאו שהציג ארגון חיזבאללה בתמיכה לטענתו שכוח השייטת שנפגע באסון נפל למארב מתוכנן שטמן לו הארגון. כמו כן, נבחן אסון השייטת על ידי הפרקליט הצבאי הראשי דאז תא"ל אורי שהם אשר הורה לחקור את האפשרות שהכוח נחשף על ידי ארגון חיזבאללה בעקבות דליפה מודיעינית. בעקבות זאת מונה צוות בדיקה בראשות תא"ל (במיל') גיורא זורע לבחינת שאלת חשיפת המבצע. בנוסף, נפגש הרמטכ"ל עם המבקש ולבקשתו בחן פעם נוספת האם יש מקום להסיק מסקנות אישיות ביחס לגורמים שונים בצבא מעבר למה שהומלץ על ידי ועדת אופיר והפצ"ר. עוד יש לציין כי במהלך השנים עשה צה"ל מאמצים לאפשר למשפחות ששכלו את בניהן באסון השייטת לעיין בחומרי החקירה שנאספו על ידי הוועדות השונות שחקרו בנושא. חלק מן החומרים נמסרו לידי המשפחות וחלקים אחרים הועמדו לעיון. בנוסף, אושרה בקשת המשפחות למינוי נציגים מטעמן שיעיניו בחומרי חקירה אשר מפאת סודיותם לא הועמדו לעיון.

2. ביום 8.11.2010 פנה המבקש למשיבים בדרישה להקמת ועדה נוספת שתחקור את אסון השייטת. בפנייתו טען המבקש כי נוכח קיומן של סתירות בין ממצאיהן של הוועדות השונות שחקרו את האסון וקיומן של שאלות רבות שנותרו ללא מענה ישנו צורך לבחון את האירוע פעם נוספת. בקשתו של המבקש נדחתה ובעקבות כך הגיש המבקש עתירה לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוהה לצדק. במהלך הדיון בעתירה הסכימו הצדדים כי אלוף (במיל') דני יתום יעיין מטעמו של המבקש בחומרי החקירה שנאספו בנוגע לאסון השייטת ויחווה דעתו בשאלות השונות שהעלה המבקש ביחס לאירוע. בחוות דעתו קבע האלוף יתום כי הוועדות השונות שחקרו את אסון השייטת ביצעו עבודה מקצועית ומעמיקה. עוד נקבע על ידו כי ישנה סבירות גבוהה לכך שכוח השייטת נפל למארב מתוכנן של ארגון חיזבאללה ובעקבות כך התפוצצו אחד או יותר מהמטענים שנשא עליו הכוח. גם חוות דעת זו לא הניחה את דעתו של המבקש והוא המשיך לעמוד על דרישתו להקמת ועדת חקירה נוספת שתחקור את האסון.

פסק הדין מושא הבקשה לדיון נוסף

3. בית משפט זה דחה את עתירתו של המבקש. בפסק דינו עמד בית המשפט על כך ששיקול דעתה של הרשות המבצעת בשאלות של מינוי ועדות חקירה ובאשר לאופן שבו יש לחקור אירוע מסוים הוא רחב ביותר, וכפועל יוצא מכך ההתערבות השיפוטית בהחלטות שהתקבלו בנושאים אלו תהיה מצומצמת ותיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד. במקרה דנן, כך נקבע, נחקרו כל ההיבטים הקשורים לאסון השייטת לעמקם על

ידי מספר גורמים וועדות ולפיכך לא תצמח תועלת מהקמת ועדת חקירה נוספת אשר תוסיף לחקור בנושא. כמו כן, נקבע בפסק הדין כי אין ממש בטענת המבקש לפיה קיימות סתירות בין הממצאים השונים אליהן הגיעו הוועדות השונות שחקרו את אסון השייטת. בית המשפט עמד על כך שוועדת אופיר הציגה מספר תרחישים אפשריים בנוגע לסיבות שהובילו לאסון ולימים גברה ההערכה כי הכוח נפל למארב מתוכנן של ארגון חיזבאללה בעקבותיו התפוצצו גם המטענים שנשא עליו הכוח. נקבע כי העובדה שבתחילת החקירה הוצגו מספר תרחישים ובהמשך בוסס אחד מהם אין בה כדי ללמד על סתירה המצדיקה חקירה נוספת. חיזוק למסקנה זו, כך נקבע, ניתן למצוא בחוות דעתו של האלוף יתום אשר קבע כי הוועדות השונות שחקרו את אסון השייטת ביצעו עבודה מעמיקה ומקצועית. בהתייחס לדרישת המבקש כי יועברו אליו כל חומרי החקירה שנאספו במהלך השנים בנוגע לאסון השייטת נקבע כי נעשה המרב האפשרי על מנת לאפשר למשפחות השכולות ולמשפחת המבקש ביניהן, לעיין בחומרי החקירה הנוגעים לאסון השייטת וזכותו של המבקש לעיין בחומרי החקירה מוצתה עד תום.

הבקשה לקיום דיון נוסף

4. בבקשתו טוען המבקש כי פסק הדין שניתן בעתירה אינו מתמודד עם הטענות שהעלה בנוגע לסתירות בין מסקנותיהן של ועדות החקירה וכן עם הטענה שמכל דו"חות החקירה שנכתבו בנושא עולה בבירור כי אסון השייטת נגרם כתוצאה מהתנהלות רשלנית של גורמים שונים בצבא. בהקשר זה מעלה המבקש טענות שונות לגבי כשלים וליקויים שונים שנפלו לטענתו בתכנון המבצע ולגבי ממצאיהן של ועדות החקירה בנושאים אלו. לטענתו, בשל הצורך לרדת לשורשם של הכשלים שהביאו לקרות אסון השייטת יש לקיים דיון נוסף בפסק הדין שדחה את עתירתו. עוד נטען על ידי המבקש כי דחיית בקשתו כי יועברו לידי כל חומרי החקירה שנאספו בנוגע לאסון השייטת עומדת בניגוד להלכות שנפסקו בנושא זה ועושה עמו עוול. כמו כן, טוען המבקש כי פסק הדין לא דן בסעדים שונים שהתבקשו על ידו. לטענתו, היה מקום לקבוע כי הוא זכאי לפיצויים בשל הסבל ועוגמת הנפש שחוותה משפחתו במאבק רב השנים שניהלה למיצוי החקירה באסון השייטת, כמו גם להעניק לו את שאר הסעדים שהתבקשו על ידו במסגרת העתירה.

לא התבקשה תגובת המשיבים.

5. לאחר שעיינתי בטענות המבקש הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשתו לקיום דיון נוסף. תנאי הכרחי לקיום דיון נוסף בפסק דינו של בית משפט זה הוא שנקבעה בו הלכה חדשה הסותרת הלכה קודמת או שמפאת חשיבותה, קשיותה או חידושה יש מקום לקיים בה דיון נוסף (ראו, סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; וכן, דנג"ץ 2630/14 ריינר נ' בית הדין הרבני האזורי בתל אביב (23.10.2014), בפסקה 15). בפסק הדין שניתן בעתירה אותה הגיש המבקש לא נקבעה כל הלכה חדשה והוא מהווה חוליה נוספת בשרשרת ארוכה של פסקי דין בהם נקבע כי היקף הביקורת השיפוטית על החלטות בנושאי ועדות חקירה הוא מצומצם ביותר (ראו, בג"ץ 6728/06 עמותת "אומץ" נ' ראש ממשלת ישראל (30.11.2006), בפסקאות 7-11; בג"ץ 7232/01 יוסוף נ' ממשלת ישראל, פ"ד נז(5) 561 (2003), בפסקה 8; בג"ץ 2624/97 רונאל נ' ממשלת ישראל, פ"ד נא(3) 71 (1997), בפסקה 11; בג"ץ 5960/98 שלפוברסקי נ' שר הביטחון, פד"י נה(1) 552 (1999), בפסקה 17; דנג"ץ 10030/06 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' ראש ממשלת ישראל (10.1.2007), בפסקה 8). אף הקביעה בפסק הדין לפיה אין מקום לאפשר למבקש לעיין בחומרי חקירה נוספים מעבר לאלו שכבר התאפשר לו לעיין בהם, אין בה משום חידוש והיא תואמת הלכות שנפסקו בעבר בנושא זה (ראו, בג"ץ 3331/97 גוטליב נ' שר הבטחון (1.4.1998)). אשר לטענות שמעלה המבקש בנוגע לממצאיהן של ועדות החקירה שחקרו את אסון השייטת ולסעדים הנוספים שלטענתו הוא זכאי להם. טענות אלה הינן טענות ערעוריות, אשר אינן עונות לאמות-המידה שנקבעו להצדקת קיומו של דיון נוסף וזאת בלא שאביע עמדה לגופן של הטענות.

המבקש איבד את בנו יקירו אשר נפל בעת מילוי תפקידו. רצונו לחקור ולהוסיף ולחקור את הנסיבות שהובילו לאסון השייטת, בין היתר, למען ימנעו מקרים דומים בעתיד הוא ברור ומובן. עם זאת וכפי שנקבע בפסק הדין מושא הבקשה, מדובר באירוע שנחקר באופן ממצה ואין תועלת בהקמת ועדה נוספת לחקירתו. מכל מקום ומן הטעמים שפורטו אין כל עילה המוכרת בדין המצדיקה קיום דיון נוסף במקרה דנן.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ל' בשבט התשע"ה (19.2.2015).

ש ו פ ט ת